

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΘΕΝΗ ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΗ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΩΣ ΣΤΟΝ ΑΞΟΝΑ II

A. Σύφαντου, Ντ. Χαρίλα

Ινστιτούτο Έρευνας και Θεραπείας της Συμπεριφοράς

Η παρουσία πολλαπλής συμπτωματολογίας τόσο σε άξονα I όσο και σε άξονα II δημιουργεί δυσκολίες που διατρέχουν όλα σχεδόν τα στάδια της θεραπείας και εμποδίζουν σημαντικά την εμφάνιση αλλαγών. Η συγκεκριμένη παρουσίαση αφορά την περίπτωση ασθενούς με σοβαρή ναρκισσιστική και παρανοειδή συμπτωματολογία, καθώς και στοιχεία οριακής διαταραχής προσωπικότητας, η οποία αντιμετωπίστηκε με γνωσιακή-συμπεριφορική θεραπεία.

Μια από τις πρώτες δυσκολίες που προέκυψαν αφορούσε την αποσαφήνιση των αιτημάτων της ασθενούς και την κατά προτεραιότητα ιεράρχησή τους. Αν και οι θεραπευτικοί στόχοι ορίστηκαν συνεργατικά, η ασθενής έφερνε συνεχώς νέα αιτήματα προσδίδοντάς τους την έννοια του επείγοντος ενώ έδειχνε να χάνει το ενδιαφέρον της ή να θυμώνει, όταν καλούνταν να δει και να δοκιμάσει διαφορετικές ερμηνευτικές προοπτικές ή να προβεί σε συμπεριφορικά πειράματα. Επίσης φρόντιζε να επαναφέρει κατά περιόδους προηγούμενα αιτήματα χωρίς να μπορεί να δεσμευτεί στην αντιμετώπισή τους, με αποτέλεσμα να αποπροσανατολίζεται αρκετά η ψυχοθεραπευτική διαδικασία.

Οι κυριότερες δυσκολίες ωστόσο, εντοπίζονταν στην εδραίωση της θεραπευτικής σχέσης με αποτέλεσμα να αποκρύπτονται συνεχώς σημαντικά στοιχεία από το ιστορικό (στο τέλος του πρώτου χρόνου της θεραπείας αποκάλυψε ότι πάσχει από Διπολική Διαταραχή τύπου I, την οποία και ρύθμιζε φαρμακευτικά). Στα ίδια πλαίσια εμφάνιζε συχνές περιόδους αμφισβήτησης της θεραπεύτριας, είτε αποδίδοντας τις θετικές αλλαγές σε τυχαίους παράγοντες, είτε προσπαθώντας να τεστάρει την επάρκειά της.

Όπως μπορεί να γίνει αντιληπτό, η αλληλεπίδραση των παραπάνω συμπτωμάτων είχε ως αποτέλεσμα σημαντικές αλλαγές στη διατύπωση περίπτωσης, και ισχυρή αντίσταση, η οποία μπόρεσε να καμφθεί κυρίως μέσα από τη χρήση της θεραπευτικής σχέσης ως ενδεικτικής των σχέσεων της ασθενούς με το περιβάλλον της.